

Nr 557

Av fru Olsson, Elvy, m. fl., *angående den sociala rådgivningen.*

(Lika lydande med motion nr 634 i Andra kammaren)

Sedan 1962 har statsbidrag beviljats till av landsting eller primärkommun försöksvis anordnad familjerådgivning. Bidrag utgår till kostnader för läkares och kurators avlöning och resor i tjänsten.

Hitills har statsbidrag beviljats för 22 byråer, varav ett flertal har startat under senare år. I vissa fall finns flera byråer inom samma landstingsområde, vilket innebär att sådan verksamhet ännu inte startats i flera landsting. Detta är beklagligt, eftersom det visat sig att antalet sökande är stort där byråer finns. Kungl. Maj:t har hösten 1968 uppdragit åt socialstyrelsen att göra dels en sammanställning, dels en analys av erfarenheterna från den försöksvis anordnade familjerådgivningen.

Vi vill emellertid redan nu anföra några allmänna synpunkter. Familjerådgivningsbyråerna har inrättats direkt med syfte att komma till rätta med akuta samlevnadsproblem inom äktenskapet. Den ökade skilsmässofrekvensen torde ha varit en bidragande orsak. Skilsmässofrekvensen har sedan dess hela tiden fortsatt att öka, vilket tyder på ett stigande behov för makar att med utbildade rådgivare få diskutera igenom sina problem.

Det finns emellertid många andra personliga problem som den enskilde individen, oavsett civilstånd, kan ha behov av att diskutera med utbildade psykoterapeuter, läkare och kuratorer. Vi vill nämna bl. a. samarbetsproblem på arbetsplatsen, vantrivsel med arbetsuppgifter, kontaktsvårigheter och ensamhetsproblem samt rent allmänt bristande anpassning i samhället och till den roll han eller hon där har. Det ökade tempot i arbetslivet har ytterligare accentuerat sådana problem och medfört att många människor blivit helt eller delvis arbetsoförmögna. De genomgripande strukturförändringar som vi nu upplever i samhället ställer också många enskilda människor inför svåra omställningsproblem, som kan leda till psykisk ohälsa. Alkoholproblem berör i de flesta fall hela familjen. Behovet av rådgivning i alkoholvårdsfrågor är mycket stort. Rådgivningsbyråernas verksamhet bör utvidgas till att omfatta även rådgivning till personer och familjer med alkoholproblem. Bortsett från de personliga tragedier en bristande anpassning till samhällsrollen kan medföra för den enskilde är det givetvis ett samhällsekonomiskt intresse att alla människor ges möjlighet att efter vars och ens förutsättningar fylla sin funktion i arbetsliv, familj och samhälle.

Om familjerådgivningsbyråernas verksamhet utvidgas bör en namnändring komma till stånd för att klarare ange byråernas utvidgade verksamhetsfält.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att en permanent statsbidragsberättigad rådgivningsverksamhet snarast inrättas och att verksamheten vidgas till att omfatta alla som har behov av social rådgivning, samt

att familjerådgivningsbyråernas namn därefter ändras så att det bättre beskriver verksamhetens innehåll.

Stockholm den 28 januari 1969

Elvy Olsson (cp)

Maj Pehrsson (cp)

Johan A. Olsson (cp)
